

вота си се рѣшилъ да даде на постарый царскъ-
тъ титла, и мѣ позволи да носи царскъ тїаръ.

Но неблагодарный Дарій се неудовольствова-
лъ съ това, и като гормалъ съ нетърпѣніе по скоро
да царсва, сторилъ противъ баща-си наддѣмкж
заедно съсъ патьдесать-тѣ си брата.

И тѣй Артаксерксъ въ продолженіе-то на
цѣлый си животъ былъ нещастливъ въ своето
семейство; по напредъ мѣ готвелъ смърть брата
мѣ Киръ, а въ старость честолюбивы мѣ сынъ,
когого тѣй назначилъ подирь себе-си за прѣемникъ.
Но за честь страшно-то злодѣйство несе свършило
наддѣмванье-то на безчеловѣчны-тѣ сынове се
открыло, и Царь-а толко не умолимъ къмъ дѣ-
ца-та си, колкото были и тѣ безчеловѣчны къ-
мъ него, повелѣлъ да предадѣтъ виновны-тѣ на
смърть, комото съ си заслѣжили. Артаксерксъ,
който претърпѣлъ толко горести, като неможалъ
да пренесе новыя ударъ, и скоро уморенъ съ жи-
вотъ, умрѣлъ послѣ дългото си и славно царс-
ванье, на което въ изминваніе-то не преставало
злочестіе-то да го гони.

Оухъ, сынъ Артаксерксовъ, былъ най хитръ,